

Category: Research Article

වටාපත් නිර්මාණය හා ගලතර ගැමියෝ

ඊ. ඒ. අයි. කුමාරි ජයසිංහ

ARTICLE DETAILS

Published Online & Printed
December 2021

Author:

ඊ. ඒ. අයි. කුමාරි ජයසිංහ

කවිකාවාරිය (තාවකාලික),
හාෂා අධ්‍යයනාංශය, සමාජීයවිද්‍යා හා
මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, රජරට විශ්වවිද්‍යාලය,
මහින්තලේ.

Email: isharakaushani44@gmail.com

Keywords:

වටාපත, සංස්කෘතිය, ගලතර ග්‍රාමය,
හස්ත කර්මාන්ත, සාම්ප්‍රදායික උරුමය

Abstract

Craft and handicraft are the major factor in the identity of any nation. Around the world the handicraft industry has been an uprising past few years. In the world every country has their own handicraft. Also Sri lankan handicraft industry is one of the best industry which has traditional value. This paper presents an industry that is not much talk about in Sri Lanka. It is 'industry of watapath'. Around that industry has their own traditional culture and knowledge. In present the industry is facing much challenges. They need alternative ways to overcome these problems. This study was conducted to identify social and cultural background and unique problems to they have to face.

හැඳින්වීම

හස්ත කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය වූ කලී ජනතාවගේ ඉතිහාසය හා ජීවන රටාවන් හා බැඳුණු කුසලතාවයන් සමඟ පොහොසත් වූ සාම්ප්‍රදායික ක්‍රම සහ උරුමයන් ගබඩා කිරීමට මෙන්ම සුරැකීමටද ඇති හොඳම මාධ්‍යයකි (Raina,2019). මෙම ක්ෂේත්‍රය කෙරෙහි සංවර්ධිත රටවල් දක්වන ආකල්පයට සාපේක්ෂව සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල දක්වන ආකල්පය හාත්පසින්ම වෙනස් වේ. ශ්‍රී ලංකාව තුළද මෙම හස්ත කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය අර්ථ ගැන්වෙන්නේ දිළිඳු ග්‍රාමීය ජනතාවගේ කලාවක් වශයෙනි. මෙම කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය වූ කලී සිංහල ජනතාවගේ සංස්කෘතිය සමඟ ඵෙන්නීය බද්ධතාවයකින් යුක්ත කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයකි. මෙහිදී අධ්‍යනයට බදුන් වන්නේ සිංහල සංස්කෘතිය හා අවියෝජනීය සම්බන්ධතාවක් සහිත බෞද්ධ සංස්කෘතියෙහි හික්ෂු අනන්‍යතාව කෙරෙහි සෘජුවම බලපාන්නා වූ කර්මාන්තයක් කෙරෙහිය. එනම් වටාපත් කර්මාන්තයයි. සත්කෝරළය ආශ්‍රිතව මෙම තලකොළ කර්මාන්තයට හිමිවන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. දිවයිනේ සතර දිග්භාගයේම වෙසෙන හික්ෂුන්වන්සේලා උදෙසා අවශ්‍ය වටාපත් නිර්මාණය වන්නේ මෙම ගලතරය වටාපත් ගම්මානය හරහාය. මෙම කර්මාන්තයේ ආරම්භය හා විකාශනය මෙන්ම ඒ හා බද්ධව පවතින්නා වූ සංස්කෘතික අනන්‍යතාවය මෙන්ම වර්තමාන ගෝලීය සමාජයත් තුල මෙම කර්මාන්තය අභියෝගයට ලක් වී ඇති ආකාරය මෙහිදී විමර්ශනය කරනු ලබයි.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

අනුරාධ සෙනෙවිරත්න විසින් රචනා කරන ලද සංස්කෘතිය හා කලා ශිල්ප කෘතියේදී අතීත ශ්‍රී ලංකාවේ කර්මාන්ත පිළිබඳ කරුණු දක්වා ඇත. ඒ අනුව කෘෂිකාර්මික ජීවිතයකට හුරු වූ ජනයා සිය ඵදිනෙදා ජීවිතයට අවශ්‍ය උපකරණ නිපදවා ගැනීම සඳහා විවිධ කර්මාන්තයන්හි නියලුන ආකාරය එහිදී සාකච්ඡාවට බදුන් කර ඇත. ඒ අනුව හස්ත කර්මාන්ත පිළිබඳ ඉතිහාසය දුරාතීතයටම දිව යන්නකි.

නෝමන් සිරිපාලගේ තලමල් කවි සමාජය කෘතියේදී දිවයිනේ විවිධ ප්‍රදේශයන්ගෙන් හඳුනා ගත් තලමල් කවි අන්තර්ගත කොට ඇත. තල ශාකය හා සම්බන්ධ අභෞතික සංස්කෘතිය පිරික්සා බැලීමේදී තලමල් කවිවලට හිමි වන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. තලමලක් පිපීම ගම් හතක් පාලු වේය යන ජන විශ්වාසය නිෂ්ප්‍රභා කරමින් අතීත ජනයා තලමල සෞන්දර්යකාමී වස්තුවක් වශයෙන් වර්ණනාවට හසු කර ඇති බව තලමල් කවි හරහා හඳුනා ගත හැකිය. ඒ අනුව මෙම ශාකය ජන ජීවිතයට දැඩිව නැකම් කියන බව ප්‍රකාශ කරමින් තලමල් කවි විශාල සංඛ්‍යාවක් මෙහි අන්තර්ගත කර ඇත.

ජිනදාස දනන්සූරිය විසින් රචනා කරන ලද කටුගම්පළ තලමල් වරුණ කෘතියේදී තල ගසේ උප්පත්ති කතාව පිළිබඳ තොරතුරු දක්වා ඇත. වයඹ පළාත එසේත් නැතිනම් සත්කෝරළය ආශ්‍රිත ප්‍රදේශ තල් කර්මාන්තයට සුවිශේෂී දායකත්වයක් සපයන බව එහිදී දක්වා ඇත. ගලතරය ග්‍රාමයට තල ගස ලැබීම පිළිබඳ ජනප්‍රවාදගත කරුණුද එහි දක්වා ඇත. මේ ශාකය හා සම්බන්ධ සත්ත්ව ප්‍රජාව පිළිබඳ කරුණු ස්වල්පයක්ද මෙහි අන්තර්ගත කර ඇත. මේ කෘතියේදී කටුගම්පළ, වෙල්පල්ල, කොටුවැල්ල, යෝගියාන, හමන්ගල්ල,

පන්නල, ගිරිඋල්ල, මත්තෙගම, වේරහැර, බෝපිටිය ආදී ආශ්‍රිත ප්‍රදේශයන්හි තලමල් කවි රචනාවන්ද අන්තර්ගත කර ඇත.

මහාවාරිය ආරිය ලගමුව විසින් රචනා කරන ලද ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්තකාලපොත් ලේඛන කලාව කෘතියේදී පුස්තකාල පොත් ලේඛන කලාවේ ආරම්භය මෙන්ම විකාශනය පිළිබඳවද කරුණු දක්වා ඇත. එහිදී පුස්තකාල පොතෙහි උප්පත්ති කතාව පිළිබඳවද තොරතුරු දක්වා ඇත. ඒ අනුව ගලතරේ ග්‍රාමය හා සම්බන්ධ ජනප්‍රවාදගත කරුණුද මෙහි අන්තර්ගත කොට ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ පාරම්පරික ලේඛන සම්ප්‍රදාය වූ පැරණි පුස්තකාලපොත් ලේඛන කලාව පිළිබඳ පුරාවිද්‍යාත්මක ගවේෂණයක විශිෂ්ට ප්‍රතිඵලයක් වන මෙම ග්‍රන්ථය හරහා පුස්තකාලපොත් ප්‍රවේණිය පිළිබඳ විශිෂ්ට ආකාරයෙන් අධ්‍යයනයට බඳුන් කර ඇත. පුස්තකාලපොත් නිශ්පාදන කාර්යයේදී මෙන්ම වටාපත් නිර්මාණ කාර්යයයේදී ද ප්‍රධාන අමුද්‍රව්‍ය වශයෙන් යොදා ගන්නේ තල හා තල් ශාක දෙවර්ගයයි. මෙම කෘතියේදී එම ශාක ද්වයට අදාළ උද්භිද විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ පිළිබඳවද දක්වා ඇත. එමෙන්ම පුස්තකාලපොත් නිෂ්පාදනයේදී යොදා ගන්නා අනෙකුත් දේශීය පැළෑටි පිළිබඳවද මෙහිදී දක්වා ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ පැරණි දේශීය ලේඛන සමුදායක් පමණක් නොව පුරාවස්තු සම්භාරයක් වශයෙන්ද සැලකෙන පුස්තකාලපොත් පිළිබඳ දීර්ඝ විස්තරයක් මෙහි අන්තර්ගත කර ඇත. පුස්තකාලපොත් උප්පත්ති කතාව විමර්ශනය කිරීමේදී ඒ හා සම්බන්ධ ඓතිහාසික වටපිටාව පිළිබඳව දැක්වීමේදී ගලතරය ග්‍රාමය ගැනද යම් තොරතුරු ප්‍රමාණයක්ද මෙහි දක්වා ඇත.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා දත්ත රැස් කිරීමේදී ප්‍රධාන මාධ්‍ය වශයෙන් යොදා ගන්නේ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනයයි. අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය වශයෙන් තෝරා ගත් අලව්ව ප්‍රදේශයේ ගලතරය වටාපත් ගම්මානය ආශ්‍රයෙන් සිදු කළ සම්මුඛ පරීක්ෂණ හා සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ ආශ්‍රයෙන් දත්ත එක් රැස් කිරීම සිදු කරනු ලැබේ. ඊට අමතරව ද්විතීක දත්ත සඳහා මූලාශ්‍ර අධ්‍යයනය සිදු කරනු ලැබේ.

සාකච්ඡා හා නිගමන

අත්කම් නිර්මාණ එසේත් නැත්නම් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ‘Craft’ යනුවෙන් අර්ථ දක්වන්නේ දැන් භාවිතයෙන් කිසියම් දෙයක් සෑදීම හෝ නිර්මාණය කිරීමයි (dictionary. cambridge.org). 19 වන සියවසේ අවසානය වන විට මෙම ‘craft’ යන වචනය අතින් නිෂ්පාදනය කරන ලද විසිතුරු කලාවන් යන්න සඳහා පුළුල්ව භාවිත වන්නට විය. ‘Handicraft’ යන යෙදුමද ඊට සමානව භාවිත වන වචනයකි. එක්සත් ජාතීන්ගේ අධ්‍යාපනික සංවිධානය (UNESCO) මෙම වචනය සඳහා අර්ථ දක්වන්නේ “These can be defined as products, which are produced either completely by hand or with the help of tools. Mechanical tools may be used as long as the direct manual contribution of the artisan remains the most substantial component of the finished product. Handicraft are made from raw materials and can be produced in unlimited numbers. Such product can be utilitarian and socially symbolic and significant” (UNESCO, 2001) ඒ අනුව අතින්

හෝ මෙලම් ආධාරයෙන් සිදු කරන නිෂ්පාදනයන් මේ නමින් හඳුන්වනු ලබයි. සුවිශේෂී ම කාරණය වන්නේ මෙම කර්මාන්තයන්හිදී බහුලව භාවිත වන්නේ ස්වාභාවික පරිසරයෙන් ලබා ගන්නා අමුද්‍රව්‍ය වීමයි.

අතීතය පිරික්සා බලන විට මිනිසාගේ ප්‍රථම හස්ත කර්මාන්තය ආරම්භ වන්නේ මානව පරිණාමයත් සමඟයි. ඔවුන්ගේ මූලික අවශ්‍යතාවක් වන ආහාර අවශ්‍යතාව සම්පූර්ණ කර ගැනීමේදී දඩයම් කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කරන උපකරණ නිපදවා ගැනීම පදනම් කරගෙන නොදියුණු යුගයේ පටන් මෙම නිර්මාණයන්හි නියලෙන්නට ඇත. එතැන් පටන් ක්‍රමයෙන් මානව සමාජය පුරා පුළුල් ව්‍යාප්තියක් තුළ මෙය පැතිරී යන්නට විය.

ලෝකය පුරාම විහිදී ගිය හස්ත කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයන් හඳුනා ගත හැකිය. ඉන්දියාව, චීනය, තායිලන්තය, කාම්බෝජය ආදී ආසියාතික රටවල් මෙන්ම යුරෝපීය රටවලද මේවායෙහි ශක්‍යතාවන් හඳුනා ගනිමින් ආර්ථිකය සවිමත් කිරීම උදෙසා මෙම කර්මාන්තය භාවිතයට ගන්නා ආකාරය හඳුනා ගත හැකිය. අසල්වැසි ඉන්දියාව පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන විට ග්‍රාමීය ජනතාව විශාල සංඛ්‍යාවකට සුළු ජීවනෝපාය මාර්ග සපයන කර්මාන්තයක් වශයෙන් හඳුනා ගත හැකිය. ආසන්න වශයෙන් මිලියන 9.6ක ජනතාවක් වසරකට ඩොලර් බිලියන 3.3ක් පමණ උපයනු ලබන බව වාර්තා වේ. එක් පුද්ගලයෙකු ඩොලර් 400ක් පමණ උපයා (Aichael & Philip, 2004) වර්තමානය වන විට බොහෝ අත්කම් නිර්මාණ අර්ධ ග්‍රාමීය ස්වාභාවයෙන් යුක්ත වන අතර ඒවා ඔවුන්ගේ ජීවන රටාවට අනුපූරක වේ. මෙවැනි කර්මාන්තයන් හරහා ඔවුන්ගේ සාම්ප්‍රදායික හරයන් පවත්වා ගෙන යාම සඳහා දැඩි රුකුලක් සපයයි. ආදායම් උත්පාදන හැකියාවට වඩා සංස්කෘතිකමය වටිනාකමක් මේවා සන්නිකව පවතියි. ඉන්දියාව නිදහස ලබා වසර ගණනාවක් ගතවන විට තම ආර්ථිකය උදෙසා මහඟු දායකත්වයන් හස්ත කර්මාන්තයන් ඔස්සේ ලබා ගැනීමට සමත් වී ඇත. ඉන්දියාව සිය ප්‍රධානම නිෂ්පාදනයන් වශයෙන් ජෛෂ කර්මාන්තය , කෙඳි ආශ්‍රිත නිෂ්පාදයන් , ලෝහ , දෑව , සම් ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන මෙන්ම ඇත්දළ නිෂ්පාදනයන්ද පවත්වාගෙන යනු ලබයි. මේ ශාක ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන අතර උණ බම්බු ආශ්‍රිත නිෂ්පාදයන්ට හිමි වන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. මීට අමතරව පාකිස්තානය , නේපාලය , බංගලාදේශය , වියට්නාමය සහ තායිලන්තය , බංගලාදේශය වැනි රටවල්ද මේ අතරින් ප්‍රමුඛ වශයෙන් මේ ක්ෂේත්‍රය කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ රටවල් වශයෙන් හඳුනා ගත හැකිය.

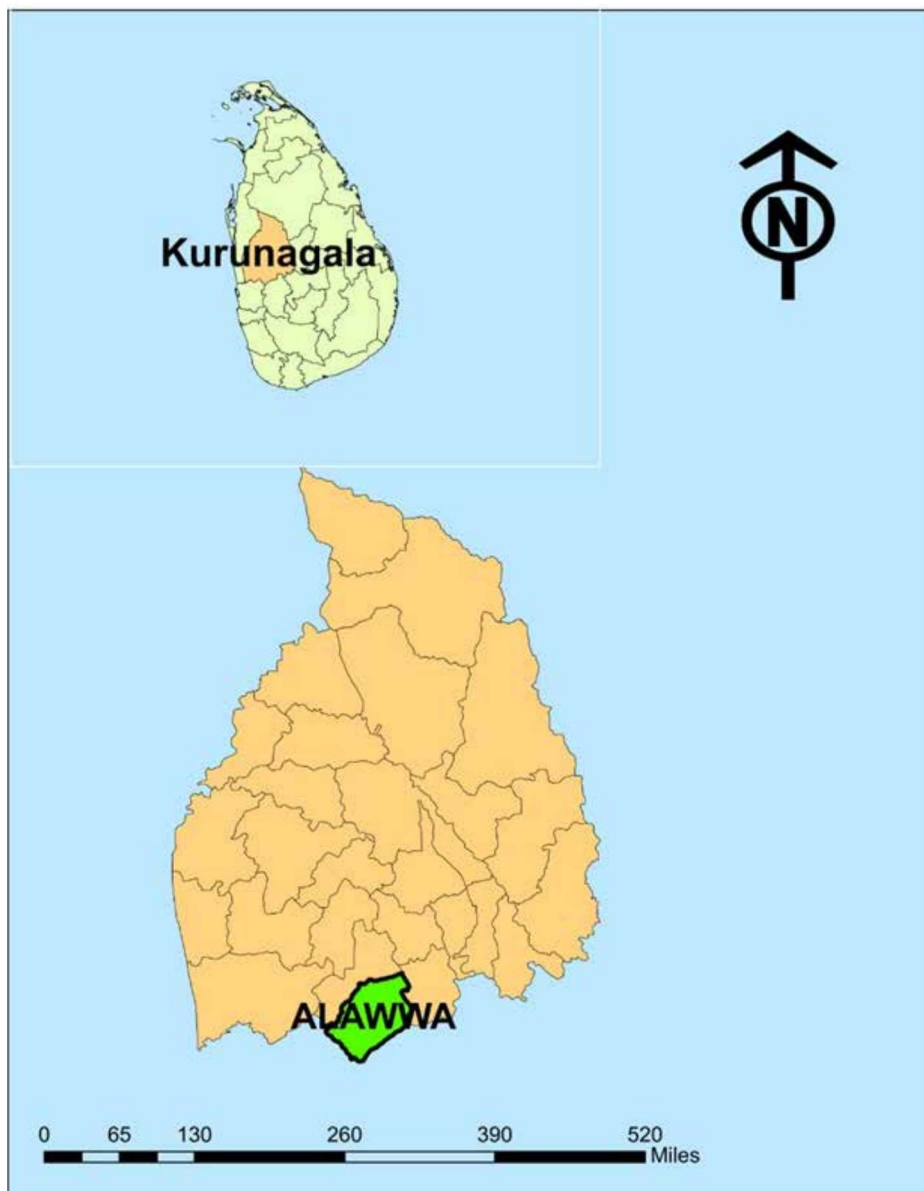
ලෝකයේ අනෙකුත් රටවල් සේම ශ්‍රී ලංකාවේද අභිමානවත් ජනකලා ක්ෂේත්‍රයක් හඳුනා ගත හැකිය. ජනශූන්‍යයෙහි එන ඓතිහාසික සිදුවීම් මෙන්ම මූලාශ්‍රගත සිද්ධීන් හරහාද ඒවා පැහැදිලි කර ගත හැකිය. ඉපැරණි ඉතිහාසයකට උරුමකම් කියන ශ්‍රී ලාංකීය කර්මාන්ත ඉතිහාසය විජයාගමනයට පෙර සිටම පැවති බවට සාධක පවතියි. විජය කුමරු ලංකාවට පැමිණෙන විට කුවේණිය නම් යක්ෂ ගෝත්‍රික කාන්තාව මුණ ගැසෙන්නේ අත් යන්ත්‍රයකින් කපු කටින අවස්ථාවේදී බව මහාවංශය දක්වනු ලබයි (මහාවංශය ප්‍රථම භාගය, 1996:38). බොහෝවිට ශ්‍රී ලංකාව තුළ මෙම කර්මාන්තයන් කුල ක්‍රමය මත පදනම්ව ඇත. මහින්දාගමනයත් සමඟ බුදු දහම මෙරට ස්ථාපනය වීමෙන් අනතුරුව සංස්කෘතිය ආගමික පසුබිම පමණක් නොව පුද්ගල චිත්ත සන්තානය පවා වෙනසකට ලක් කිරීමට සමත් විය. එදා සිට අද දක්වා පැවතගෙන එන සාම්ප්‍රදායික හස්ත කර්මාන්ත රැසක් හඳුනා

ගත හැකිය.යකඩ, රන්, රිදී කර්මාන්ත ,ලාක්ෂා කර්මාන්තය, වේවැල් නිෂ්පාදන ,දුම්බර රටා පැදුරු කර්මාන්තය, වෙස් මුහුණු යනාදි වශයෙන් භූගෝලීය සාධකද පදනම් කර ගෙන කර්මාන්ත බිහි වී ඇත.මේ අතරට ගැනෙන තවත් සුවිශේෂී කර්මාන්තයක් වශයෙන් තලකොළ ආශ්‍රිත නිෂ්පාදයන් හඳුනා ගත හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ සිත් ගන්නා සුළු රටාවලින් යුක්ත උපයෝගිතා භාණ්ඩ විවිධ කර්මාන්තයක් වශයෙන් මෙය හඳුනා ගත හැකිය.තල හා තල් ගස සම්බන්ධව අතීතයේ සිට ගොඩනැගුණ භෞතික සංස්කෘතියක් මෙන්ම අභෞතික සංස්කෘතියක්ද මෙරට ජන සමාජය තුළ ස්ථාපිත වී ඇත.මෙම භෞතික ප්‍රයෝජන අතර ඒ හා ආශ්‍රිත උපයෝගිතා භාණ්ඩ නිෂ්පාදනයට හිමි වන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි.අතීතයේ පටන්ම මෙම වෘක්ෂයද වෘක්ශාකිය සමඟ අත්‍යන්තයෙන් බැඳී ඇති වෘක්ෂයක් වේ. ක්‍රි.ව 5වන සියවස වනවිටත් තල ගස ගෞරවාදරයට පත් වූ වෘක්ෂයක් බවට පත්ව තිබී ඇත.පණ්ඩුකාභය රජු ව්‍යාධි නම් දෙවියා වෙනුවෙන් තල ගසක් කැප කළ බව මහාවංශයෙහි සඳන්ව ඇත.ව්‍යාධි යනු දඩයමට අධිපති දෙවියා වශයෙන් සලකනු ලබයි.ඒ අනුව ප්‍රාග් බෞද්ධ යුගයෙහි පූජා විධි හා සම්බන්ධව තල වෘක්ෂයද බැඳී පැවතී ඇත.නුවර කලාවියේ හා සත්කෝරළයේ මේ හා සම්බන්ධ පූජා විධි ශේෂව පවතිනු හඳුනා ගත හැකිය(ලගමුව,2006:131).මීට අමතරව දෙවියන්ට වහලක් ඉදි කිරීමේ චාරිත්‍රයද තල් ගස හා සම්බන්ධ සුවිශේෂී අභිචාර විධියක් වශයෙන් හඳුනා ගත හැකිය.තවද බුදු දහම පැමිණීමෙන් පසුවද ඒ හා සම්බන්ධ විවිධ කාර්යයන්හිදී මෙම තල අත්ත භාවිත කළ ආකාරයක් හඳුනා ගත හැකිය.තල ගසට මෙ-න්ම තල මලටද ගැමියා මහත් ආදරයක් දක්වූ බව සඳහන් වේ.ලංකාවේ උයන්වතු වලත් ගෙවතු වලත් තල ගස් ව්‍යාප්තව පැවත ඇත.අතීතයේදී මෙන්ම වර්තමානයේදීද මෙම ශාකය උපයෝගී කරගෙන විවිධ නිෂ්පාදනයන් සිදු කළ අතර වර්තමානය වන විටද එම නිෂ්පාදයන්හි යෙදෙන ආකාරය පැහැදිලි කරුණකි.නිවාස හෙවිලි කිරීමටද මෙම තල අත්ත භාවිත කර ඇත. ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගයේදී තල ගස හා තල් ගස පිළිබඳව රොබට් නොක්ස්ගේ ඇතැම් ප්‍රකාශය හරහා මෙරට ජන ජීවිතය කෙරෙහි එය ප්‍රයෝජනවත් වූ ආකාරය හඳුනා ගත හැකිය.ඒ අනුව භෞතික ප්‍රයෝජන රැසක් අරබයා මෙම ශාකයෙන් ගන්නා පත්‍ර භාවිත කර ඇත.මෙම තලකොළ ආශ්‍රයෙන් සිදු කළ ඉතා බැරෑරුම්ම කාර්යයක් වූයේ ලිවීම සඳහා අවශ්‍ය පුස්තකොළ සකස් කිරීමයි.සාම්ප්‍රදායික සමාජය තුළ ඊට අමතරව විවිධ විෂයික අවශ්‍යතා උදෙසා මෙම තලකොළ භාවිත කළ බව අතීතය පිරික්සීමෙන් හඳුනා ගත හැකිය.

තල් ගසේ මැද තිබෙන බඩයෙන් පිටි ලබා ගන්නා අතර ඒවායෙන් විවිධ ආහාර වර්ග නිෂ්පාදනය කරනු ලබයි.තල් කඳ පරාල රිප්ප හා කණු සඳහාද භාවිත කරනු ජන සමාජය තුළ හඳුනා ගත හැකිය.පැරණි ගැමියාගේ උත්සව අවස්ථාවන්හිදීද මෙය භාවිත කරනු දකගත හැකිය.තල් අතු මුට්ටුව නමින් හැඳින්වෙන සැරසිල්ල මංගල අවස්ථාවන්හිදී නැතිවම බැරිය.අදද ඇතැම් මංගල අවස්ථාවන්හිදී සැරසිලි සඳහා මෙය භාවිත කරනු දකිය හැකිය.පසුකාලීනව ඇතැම් නිකායික භික්ෂූන්වහන්සේලා කුඩයක් වෙනුවට පරිහරණය කළේ තල ගොබයෙන් සකස් කර ගත් ගොටු අත්තකි.පැරණි ගැමියා වැසි කාලයෙහි ගමන් බිමන් යන විටද කුඩයක් වෙනුවට තල් අත්තක් භාවිත කළ බව ජනශ්‍රැතිය පිරික්සා බැලීමෙන් පැහැදිලි වේ.

ලංකාවේ විවිධ ප්‍රදේශවල පැවති තලමල් පිළිබඳව තලමල් කවිවල සඳහන්ව ඇත.මේ හරහා අතීතයේ සිටම තල ගස් ව පල්ලෙකැලේ, කොණ්ඩදෙණිය, කයිකාවල, මිල්ලවාන, ,කඩහන, මුකලාන, මුවගල්කන්ද, කිරිමැටියාගම, දඬුහෙළ, කොළඹ, ටැම්ගොඩ, එගොඩගෙ දර, ඇල්වත්ත,අළුපොත, බලගල්ල, කැගල්ල, දූදිගම , කෝන්වැව, කහවත්ත, ගොඩකවෙල, රත්වල පිටිවල, කෝම්පිටිය, මල්වත්ත, මාකදුර, රත්නපුරේ, අත්තනගල්ල, මඩවෙල, අම්බලන්ගොඩ, පාතකඩ යනාදී ග්‍රාම නාමයන්ගෙන් පැහැදිලි වේ(ලගමුව,2006:330-331).

වයඹ පළාත එසේත් නැත්නම් සත්කෝරළය මේ සම්බන්ධව සුවිශේෂී වටිනාකමක් හිමි වේ.පණ්ඩුකාභය කුමාරයා හා උන්මාද විත්‍රා කුමරිය අනුරාධපුර රාජධානිය ආරම්භ

කිරීමට ප්‍රථම වාසය කර ඇත්තේ වයඹ පළාතට ආශ්‍රිත ප්‍රදේශයක් පවුළුවනු වර ඉවට මතයක් පවතියි. මෙම ප්‍රදේශයේ ජනතාව එම යුගයේදී තලකොළ භාවිත කොට විවිධ අත්කම් නිෂ්පාදනයේ යෙදුණු බව විශ්වාස කෙරේ(විතාන,2010:32). මෙම තල් කර්මාන්තය ආශ්‍රිතව සුවිශේෂී විශේෂත්වයක් හිමි වූ වයඹ පළාතට අයත් ග්‍රාමයක් වශයෙන් ගලතරය ග්‍රාමය හඳුනා ගත හැකිය. දිවයිනේ සතර දිග්භාගයේම වෙසෙන හික්ෂුන්වහන්සේලා සඳහා අවශ්‍ය වටාපත් නිර්මාණය කරන්නේ මෙම ග්‍රාමය හරහායි.

හස්ත කර්මාන්තයන් වූ කලි ආර්ථික වශයෙනි මෙන්ම සංස්කෘතික වශයෙන්ද වැදගත් වන නිෂ්පාදයකි.අතීත ජනයාගේ සිතූම් පැතුම් සංස්කෘතික ශික්ෂණය ආදී බොහෝ දේ මේවායෙනි අන්තර්ගතව ඇත.ගලතර ගැමියෝද මෙම සංස්කෘතික අනන්‍යතාවයද කැටි කර ගනිමින් එදා සිටම මෙම වටාපත් නිර්මාණ කාර්යයෙනි නියලෙන්නෝ වූහ.

මෙම වටාපතට සිංහල සංස්කෘතික අනන්‍යතාවය පිළිබිඹු කරන ප්‍රධාන සාධකයක් වේ.අතීත ජන සමාජය පිරික්සන විට ප්‍රත්‍යක්ෂ වන කාරාණාක් වන්නේ ඔවුන්ගේ ජන ජීවිතය හා සංස්කෘතික අනන්‍යතාවය සමඟ මෙම කර්මාන්තයන් බැඳී පවතින බවයි.කෘෂි ආර්ථිකය විසින් මෙහෙයවන ලද මෙම කර්මාන්ත හරහා කෘෂිකාර්මික සමාජයකට අවශ්‍ය උපයෝගිතා භාණ්ඩ රැසක් නිර්මාණය වන්නට වූ අතර අනෙකුත් ආගම්වලට සාපේක්ෂව බුදුදහම ජීවිතය සමඟ තදින් පූර්ණ වශයෙන් බද්ධ වී ඇති හෙයින් ජන ජීවිතය හා බද්ධ වූ බොහෝ කාරණාවන්හිදී ප්‍රමුඛතම සාධකයක් බවට එය පත් වේ.ඒ අනුව වටාපත යනු හික්ෂු ජීවිතය සමඟ තදින් බැඳී පවතින අංගයකි.වටාපතක් නොමැතිව බණකට දානයකට වඩන හික්ෂුන්වහන්සේ නමක් හඳුනා ගත නොහැකිය. මේ ආත්මයේ වටාපත් පූජා කිරීමෙන් ඊළඟ ආත්මයෙහි පිරිමි ආත්මයක් ලැබෙන බවට ඇදහිල්ලක් ජන සම්මතයේ පවතියි.තුන් සරණේ එක් කවියක සඳහන් වන්නේද “වටාපතක් සේ රැවුල ලැබෙන්නේ”යනුවෙනි. රැවුල යනු පිරිමියෙකුගේ අභිමානය කියා පාන්නකි.මීට අමතරව වටාපත හා බැඳුණු ආනිසංස රැසක් පවතියි.

බුද්ධ කාලයෙහි බෞද්ධ හික්ෂුන් පමණක් නොව අන්‍යාගමික පූජ්‍ය පූජකවරුද අවිච්ඡිකාවලින් බේරීම සඳහා තල්කොළවලින් සාදා ගත් ආවරණ භාවිත කළහ. බුදුරජාණන්වහන්සේද තම පැවිදි ශ්‍රාවක ශ්‍රාවිකාවන්ට ඡත්‍ර ලෙස භාවිතයට තල්කොළ ඡත්‍ර ද එක පාටක් ඇති රෙදි ඡත්‍රද අනුමත කළ සේක. වටාපත හික්ෂුන්වහන්සේගේ භාවිතයට පැමිණ ඇත්තේ විශේෂයෙන්ම ධර්ම දේශනා කරනවිට මුඛ ආවරණයක් වශයෙනි. පවත් සැලීමටද උපයෝගී වන හෙයින් විජිනිපත යන නාමයද ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ. මුඛආවරණයට විජිනිපතක් භාවිතයට අනුදූන වදාළ ඇත්තේ කැවුමක් වැනි මුහුණක් ඇති හික්ෂුවක් ධර්ම දේශනා කරන විට මුඛයේ ඇති වන විකෘති ස්වාභාවය නිසාය. මුහුණේ පවතින විකෘති ස්වාභාවය හේතු කොට ගෙන බණ දේශනා කරන විට ශ්‍රාවකයන් ඒ දෙස බලන්නට විය.එය නිමිති කොට ගෙන බණ දේශනා කරන විට මුඛ ආවරණයට විජිනිපතක් භාවිතයට අනුදූන වදාළ බව ධර්මයෙහි සඳහන්ව ඇත (විමලධම්ම:2020.6.29).

වඩාත් ආනිසංස දායක වන දානය වශයෙන් හඳුන්වා ඇත්තේ බුද්ධ ප්‍රමුඛ මහා සංඝයාට පිරිනමනු ලබන දානයයි. මෙසේ සිදු කරන දානය පින්කම් අතර ආහාරපානවලට

අමතරව පරිෂ්කාර පූජාවද සිදු කරනු ලබයි. මේ අතර දොළොස් පිරිකර හා අටපිරිකර සුවිශේෂී වේ. මේ දොළොස් පිරිකර අතරට වටාපතද අන්තර්ගතව ඇත. වටාපතක් පූජා කිරීමෙන් ලැබිය හැකි ආනිසංස 08ක් පිළිබඳව ධර්මයෙහි සඳහන්ව ඇත. සීත හා උණුසුම නොදැනීම, දාහයක් ඇති නොවීම, සීත තවන්නා වූ දාහයක් ඇති නොවීම, රාගාශ්‍රිතිය නැති වීම ,ද්වේශාශ්‍රිතිය ඇති නොවීම, මානාශ්‍රිතිය නැති වීම ,දෘෂ්ටාශ්‍රිතිය නැති වීම යනාදි වශයෙන් ධර්මයෙහි සඳහන්ව ඇත.

අසිපතකට කළ නොහැකි බොහෝ දේ වටාපතකට කළ හැකිය යනුවෙන් ජන සමාජය තුළ ස්ථාපිත කියමනක් හඳුනා ගත හැකිය. ඒ අනුව රාජ්‍යත්වය තුළ වුවද අසිපතෙන් විසදිය නොහැකි බොහෝ ගැටලුවලට පිළියම් වටාපතින් ලබා දුන් බවට සාක්ෂි එමටවත් ඇත. මෙහිදී වටාපත යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ සංඝ සමාජයයි. හැකිය. බුද්ධ කාලීන සමාජයෙහි සිට නූතන සමාජය දක්වා භික්ෂූන්ගේ පරිහරණයට පත් උපකරණ අතර විවරය, පාත්‍රය මෙන්ම වටාපතටද හිමි වන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. වටාපත සිංහල සමාජ සංස්කෘතික පරිසරය තුළ ඇති කර ගත්තා වූ ඓතිහාසික බද්ධතාවයට සුවිශේෂී වටිනාකමක් හිමි කර දෙමින් මෙලොව සැප පමණක් නොව පරලොව සැපත උදෙසාද වටහපත් තනන ගලතරය සුවිශේෂී ඓතිහාසික වටිනාකමකින් මෙන්ම සංස්කෘතික වටිනාකමකින්ද ආර්ථිකමය වටිනාකමකින්ද හෙබි ගම්මානයකි.

සුන්දර කඳු පන්තියකින් වට වූ පිහිටියා වූ මෙම ගම්මානය කුඩා බලකොටුවක් බඳුය. ගල් අතරේ වූ ගම ගලතරේ වූ බව ඉතිහාසයෙහි සඳහන් වේ. එම කතා ප්‍රවාණතිය මෙසේය. ශ්‍රී සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් පසුව උන්වහන්සේගේ ශ්‍රී සද්ධර්මය පැවත ආවේ මුඛ පරම්පරාවෙනි. මෙවන් වකවානුවක මෙම නිර්මල දහම කෙරෙහි යම් යම් බලපෑම් ඇති වන්නට විය. යළිත් සංඝායනාවක් පැවැත්වීමේ අවශ්‍යතාවක් මතු වන්නට විය. ඊට මඟක් සොයමින් එදා වැඩ සිටි භිමිපාණන්වහන්සේලා රජවරුන් පඩිවරුන් මහත් පශ්චාත්තාපයෙන් පස්වන්නට විය. මෙකල්හි සක්දෙව් රජුන්ගේ පඩුපුල් අස්න උණු වන්නට වූයේ මන්දයි විමසූ කළ ඊට හේතුව දිවැසින් දක්නා ලදී. ඒ අනුව සක්දෙව් රජ තෙමේ අති විශාල පත්‍ර පිහිටියා වූ "තල" නම් වූ ශාකය උපයෝගී කරගෙන නිර්මල වූ බුද්ධ ධර්මය ග්‍රන්ථාරූඪ කර සුරක්ෂිත කළ හැකි බව දක්නා ලදී. මේවා වගා කිරීමය සුදුසු වන්නේ කවර භූමියක්දැයි පිරික්සූ කළ දවැන්න ගල් පර්වත දෙකක් මධ්‍යයෙහි වූ මෙම ප්‍රදේශය උචිත යැයි පෙනී ගිය හෙයින් "නදුන් උයනෙන්" තල බිජු සතරක් ගෙන එම භූමියෙහි රෝපණය කළ බව සඳහන් වේ. ඉතාම කෙටි කාලයක් තුළ සක්දෙව් රජ තෙමේ දුගී වෙස් ගෙන මහ සඟරුවන වෙත ගොස් "සත්කොර්ළයේ සේලන්තර ග්‍රාමයට ගොස් තල්පත් ඉරු ලබා ගැනීම යෙහෙකි යැයි" පවසා සිට ඇත. මේ හේතුවෙන් එම ප්‍රදේශය "සේලන්තර" හෙවත් "ගලතර" වූ බවත් වර්තමානයේ ගලතරය නමින් ව්‍යවහාර වන බවත් දැක ගත හැකිය (මෙත්තානන්ද: 2020.6.11) මෙම විශාල ශෛලයන්ගෙන් එකක් "හබ්බිලි ගල" ලෙසද අනෙක "මාරගල" ලෙසද හඳුන්වනු ලබයි.

වළගම්බා නිරිදු ලක්දිව රජකම් කළ සමයේ බුද්ධඝෝෂ තෙරුන්වහන්සේගේ මූලිකත්වයෙන් මාතලේ අළු විහාරයේදී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාරූඪ කිරීම සඳහා අවශ්‍ය පූස්කොල පොත් හෙවත් තලපත්‍ර සපයා ඇත්තේ මෙම ගලතරේ ග්‍රාමයෙන් බව සඳහන් වේ. ඒ බව ජනශ්‍රැතියෙහි එන කවි හරහාද සනාථ වේ.

අංක 999, ගලුකරගි ඉරි නිලධාරී කොට්ඨාසය

121

භූමි කොටස් දෙකක මෙම තල රෝපණය කර ඇත. ඉහත දක්වන ලද සිතියමෙහි එම ප්‍රදේශය පැහැදිලිව හඳුනා ගත හැකිය. වර්තමානය වන විටද එම තල උයන මෙම ග්‍රාමයේ දකුණු හැකිය. එදා වළගම්බා රජු උයන් කෙළි සඳහා මෙම උයනට පැමිණ ඇති බවටත් එහිදී “පහඩ” නම් ක්‍රීඩාවේ යෙදී ඇති බවත් ජනප්‍රවාදයෙහි සඳහන්ව ඇත. මෙම ක්‍රීඩාව පිළිබඳ තතු දත් අයෙක් වශයෙන් ලියන අවිච්ඡිලාගේ කිරිමුදියන්සේ මහත් නම් දක්ෂ දේශීය වෛද්‍යවරයකු සිටි බව සඳහන් වේ. මෙම ක්‍රීඩාව සඳහා යොදා ගත් පහඩ පෙන හා ඊට අයත් දේ අද ද ඒ පවුලේ අය සතුව පවතින බව සඳහන් වේ.

ගලතරේ ගම්මානය අතීතයේ සේලන්තර සංඝ මූල පරම්පරාව දක්වා විහිදී යන බව ජනප්‍රවාදයෙහි දක්වේ. විදාගම තෙරුන්වහන්සේ මෙම ගම්මානයේ “සේලන්තර” නමින් ආරාමයක් කරවා විසූ බව සඳහන් වේ. එමෙන්ම එය පසුව පිරිවෙනක් බවට පත් කරගත් බව ජනප්‍රවාදයෙහි සඳහන් වේ. එදා මෙම පිරිවෙන පිහිටි ස්ථානය ගලතරේ සුසාන භූමිය පිහිටි ඉඩමේ දකුණු කොටසේ ගල් කණු කිහිපයක් තිබුණු බවට දුටු ගම්වැසියෝ ඇත්තාන.

එමෙන්ම සරස්වතී තෙලය අඩංගු බෝතලයක් හා පුස්තකාල පොතක්ද සහිතව නිධානයක් පවතින බව ඔවුන්ගේ තවත් විශ්වාසයකි. ඒ නිසාම අදත් එම කොටසේ මළ සිරුරු මිහිදන් කිරීම ඔවුන් විසින් සිදු කරනු නොලබයි. පසුව මෙම සේලන්තර පිරිවෙන මැදගම්පළ රාජමහා විහාරස්ථානයේ භාරයට පත්ව ඇති බව සඳහන් වේ. තවද එවක විසූ බලි තොවිල් යාග හෝම ශාන්ති කර්ම කළ ඇදුරෙකු වෙත “රතනාලංකාර බලිශාන්ති” නමින් ග්‍රන්ථයක් සකස් කොට දුන් බවත් එම පරම්පරාවෙන් පැවත එන බවත් සඳහන් වේ. මෙම යාතු කර්මයන් එම පරම්පරාවට පමණක් සීමා වී ඇති බවටත් ලංකාවේ වෙනත් තැනක දක්නට නොලැබෙන බවත් ඔවුන් පවසනු ලබයි.

වළගම්බා රාජ සමය සමාජිකයන් පසුව රජාසන සැපත් වූ ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමාගේ කාලයේ ශ්‍රී දළදා පෙරහැරේ වටිනා භාණ්ඩ අවිච්ඡිලින් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහාත් රාජ්‍ය භාණ්ඩාගාරයේ ආරක්ෂාව උදෙසාත් භාවිත කිරීම සඳහා අවශ්‍ය තල පැලලි සකස් කරවා ගෙන ඇත්තේ මෙම ගම්මානයෙනි. මෙම රාජකාරිය රජුගේ නියමයෙන් කාන්තාවන් දෙදෙනෙකු වෙත පවරා ඇති බවත් එම දෙදෙනා “ඉහළ ගෙදර ලේකම” හා “පහළ ගෙදර ලේකම” වශයෙන් නම් වර ලබා තිබූ බව සඳහන් වේ. මොවුන්ගේ මඟ පෙන්වීමෙන් සකස් කෙරෙන තල පැලලි පිළිබඳ තොරතුරු සටහන් කර තබා ගැනීමත් රාජ මාලිගය වෙත ඒවා භාර දීමත් ඉහළ ගෙදර ලේකම්ලා විසින් සිදු කළ බවත් පැළැලි සකස් කිරීමේදී ඒවායෙහි නිමැවුම් පහළ ගෙදර ලේකම විසින් සොයා බැලීමේ කාර්යයන් සිදු කළ බව කියවේ. මෙම නිමැවුම් සඳහා අවට ගම්මාන 18ක් සම්බන්ධ කර ගත් බවත් සඳහන් වේ. තල පැළලි සකස් කළ ස්ථානය එදා “පැලැලිදෙනිය” නමින් ව්‍යවහාර වූ අතර අද පැලැල්ලදෙනිය නමින් ව්‍යවහාර වේ. ඒවා ඒකරාශි කළ ස්ථානය “තලගහ මඩුව” නම් වේ. මේවායෙහි තොරතුරු සටහන් කර ගත් තැනැත්තියට “ලියන ආච්චි” නම පටබැදුණු බවත් ඇයගෙන් පසුව පැවත එන පරම්පරාවට “ලියන අවිච්ඡිලාගේ” වශයෙන් පෙළපත් නාමය අද දක්වාම භාවිතයේ පවතියි. අනෙක් ලේකම අයත් පරම්පරාව “පතිරුහැන්නැහැලාගේ” වශයෙන් භාවිත කරයි (මෙත්තාන්තද: 2021.6.21)

පසු කාලීනව මෙම ගම්වැසියන් මෙම තලකොළ කර්මාන්තය ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ජීවනෝපාය බවට පත් කර ගෙන ඇත. ඉහතදී දක්වන ලද ලියන අවිච්ඡිකා පරම්පරාවේ කාන්තාවක වන ලියන අවිච්ඡිකාගේ සිංගිරිඅම්මා ලියනගේ යන අය විසින් ප්‍රථමයෙන්ම අව්‍යාජ හෙවත් වටාපන නිර්මාණය කරන්නට යෙදුණි. පසුව එම කර්මාන්තය රජයට සම්බන්ධ කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව යටතට ගෙන අත්කම් භාණ්ඩ නිපදවීමේ මධ්‍යස්ථානයක් ආරම්භ කොට අද දක්වාම පවත්වාගෙන යනු ලබයි.

තවද ගලතරය ගම්මානයට එම වැසියන්ගේ සම්ප්‍රාප්තිය පිළිබඳ ජනප්‍රවාදයේ තවත් කතා ප්‍රවාණතියක් ඇත. එදා වළගම්බා රජ සමයේ සිත්තරපොල නම් ග්‍රාමයේ අති දක්ෂ සිතුවම් කරුවෙකු ජීවත්ව සිට ඇත. රජ තෙමේ ඔහුව ගෙන්වා ගම්වරයක් දෙන බවට පොරොන්දු වී එක්තරා විහාරස්ථානයක සිතුවම් අන්දවා ඇත. එම කාර්යය නිසි අයුරින් ඉෂ්ට කළ නිසා ඔහුට ගම්වරයක් ප්‍රදානය කරන්නට විය. සිය සීමාව ලකුණු කිරීම සඳහා පත් මිටියක් භාවිත කොට ඇත. මෙසේ සීමාවන් ලකුණු කිරීමේදී තමන් පදිංචිව සිටි ප්‍රදේශය මෙම සිත්තරාට අයත් වීම හේතුවෙන් සහ රජුගේ නියමයෙන් ඔහුට කප්පම් ගෙවීමට නියෝග ලද හෙයින් මොවුන් සමඟ ජීවත් වීමට නොහැකි යැයි කතිකා ගර ගත් පවුල් තවයක් එම ග්‍රාමය අතහැර දමා ගලතරයට පැමිණ වාසස්ථාන සාදා ගත් බව සඳහන් වේ. ඒ අනුව රජුට හා නුවර පෙරහැරට අවශ්‍ය තල පැලලි හා තලපත් සැපයීම සිදු කර ඇත්තේ මෙම ගම්මානයෙනි. මෙහි බොහෝ ගෙවතු වල තලගස් දැකගත හැකිය. වෙද මහතාගේ නිවස ආශ්‍රිතව තල මඩුව නමින් ලේඛනය සඳහා තලපත් සැකසීමේ මණ්ඩපයක් හා රජු පැමිණි විට විවේක ගන්නා තානායමක්ද තිබූ බව ගැමියෝ කියති. ගලතරේට හා මැදගම්පලට සමීපව පිහිටි පඹදෙණිය හා නුගවෙල යන ගම්මානවලද බහුලව තලගස් දැකගත හැකිය. එමෙන්ම ඒවායින් නොයෙක් ප්‍රයෝජන ගත් බවටද සාක්ෂි ඇත. අතීතයේදී පන්සිය පනස් ජාතක පොත වැනි අති විශාල ග්‍රන්ථ ලිවීම සඳහාද භාවිත කර ඇත්තේ තලකොළ පත් ඉරුය. අද එම පන්සිය පනස් ජාතක පොතේ එක් පිටපතක් සන්කොර්ළයට අයත් අතිශය දකුම්කළු රාජමහා විහාරයක් වන මැද්දේපොළ පොත් ගුලෙහි තබා ඇත. කෙළින් සිටුවූ විට පොතෙහි උස අඩි තුනක් පමණ වන අතර වර්තමානය වන විට මේවායෙහි අගය කෙතරම්ද යන්න ගිණිය නොහැකිය. එසේම අති විශාල ප්‍රමාණයක් ආයුර්වේද ග්‍රන්ථ ලියා ඇත්තේද පුස්තකාල පොත්වලය. (ග්‍රාමය සම්බන්ධ ඓතිහාසික කරුණු සම්මුඛ සාකච්ඡා ඔස්සේ ලබා ගත් තොරතුරු මත පදනම් වේ)

වටාපත් නිර්මාණ කාර්යය පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීමේදී ඉතා සරල තාක්ෂණයක් ඔස්සේ නිර්මාණශීලීව සිදු කරන ආකාරයක් හඳුනා ගත හැකිය. වටාපත නිශ්පාදනය සඳහා භාවිත කරනුයේ ඉතා සරල තාක්ෂණයකි. නමුත් මෙම ජනයා වසර ගණනාවක පළපුරුද්දද සමඟ ඉතා සුක්ෂම ලෙස මෙම කාර්යයෙහි නිරත වනු හඳුනා ගත හැකිය. වටාපත නිර්මාණය කිරීමේදී අනුගමනය කරන පියවර පහත පරිදි දක්විය හැකිය. වර්තමානය වන විට ඔවුන් සාම්ප්‍රදායිකව ඔවුන් අනුගමනය කළ පියවර යම් යම් ආකාරයෙන් ඔවුන්ගේ පහසුව තකා වෙනස් කර ගනිමින් මෙම නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියෙහි යෙදෙන ආකාරය හඳුනා ගත හැකිය.

- පළමු පියවර වශයෙන් සිදු කළ යුත්තේ හොඳින් මේරූ ගොබය සහිත ශාකයක් තෝරා ගැනීමයි. සාමාන්‍යයෙන් මේ සඳහා යොදා ගන්නේ ඉතා විශාල ශාකයන්ගේ ගොබයන් නොවන අතර කුඩා හා මධ්‍ය ප්‍රමාණයේ විශාලත්වයකින් යුක්ත ශාකයන්ය. පළමුව ගැමියා මනාව ඉහළට නෙරා ඇති තලගොබය ශාකයෙන් වෙන් කර ගන්නා අතර ඒ සඳහා සුවිශේෂී දක්ෂතාවයක්ද දක්වනු ලබයි.
- ඉන් අනතුරුව මෙසේ කපා ගත් තලගොබය තමාට අවශ්‍ය පරිදි කපා ගැනීම සිදු කරනු ලබයි. වටාපතට අවශ්‍ය උස හා පළලින් යුක්තව එය සිදු කර ගන්නා අතර මේ මැනීම විසින් සිදු කරනු ලබයි. සාමාන්‍යයෙන් අඩි එක හමාරක දෙකක ප්‍රමාණයෙන් යුක්ත කැබලිවලට වෙන් කර ගනු ලබයි. පාරම්පරිකව වසර ගණනාවක් මෙම කාර්යයෙහි නිරත වීම නිසා මැනීමකින් තොරව වුවද ඒවා වෙන් කර ගැනීමේ දක්ෂතාවයෙන් යුක්ත වේ. කපා ගැනීමෙන් අනතුරුව ඒවා එකින් එක ගෙන දිග හැරීම සිදු කරනු ලබයි.
- මෙසේ කපා ගත් තලගොබ තම්බා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. එසේ තම්බා ගැනීමට ප්‍රථම වෙන් කරන ලද කැබලි දිගහැර ගැනීම සිදු කරනු ලබයි. එසේ නොකළහොත් තම්බා ගැනීමෙන් අනතුරුව ඒවායෙහි පැල්ලම් ඇති වන බව ඔවුන්ගේ විශ්වාසයයි. තලගොබය තම්බා ගැනීම ගැමි කාන්තාවන් අතින් සිදු වන කාර්යභාරයක් වේ. මෙය ගැමි වහරේදී “තල් කල්දේරම” යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබයි. අතීතයේදී මේ සඳහා පිරිසිදු උල්පත් ජලය භාවිත කරනු ලැබ ඇත. ඉන් අනතුරුව බිලිං කොළ, තැපෝ කොළ, ගැට අන්නාසි කොළ, පැපොල් සමානව ගෙන තල් කල්දේරමට දමා මෙයට කැප්පිටියා කොළද එක් කරනු ලබයි. මෙමගින් කොළයෙහි ආරක්ෂාව කෘමි හානි අවම කර ගත හැකි බව ගැමියන්ගේ විශ්වාසයයි. එම නිසා ඔවුන් අනිවාරණයෙන්ම මෙම ශාක පත්‍ර උපයෝගී කර ගෙන තම්බා ගැනීම සිදු කළේය. අමු පැපොල් ගෙඩිවල හා කොළවල සුදුපාට කිරි බහුලව පවතියි. මේවා නම්‍යශීලී කිරීමේ ගුණයෙන් යුක්ත වේ. මෙම ගස්ලබු කිරි ජලයට සංයෝජනය කිරීම හරහා දැඩිභාවයෙන් යුක්ත කොළ නම්‍යශීලී බවට පත් වේ. එමගින් දිරාපත් වීම අවම කරන අතර කෘමිහානි අවම කිරීම මෙන්ම දුර්වර්ණ ස්වාභාවය ඉවත් කර දිලිසෙන මතුපිටක් ලබා දෙනු ලබයි. මෙහිදී යොදා ගන්නා තවත් ශාක පත්‍ර වර්ගයක් වන්නේ කැප්පිටියා කොළය. මෙම කොළවල පවතින ඖෂධීය ගුණය හේතු කොට ගෙන කෘමීන්ට ඉසිලිය නොහැකි ගන්ධයක් ඇති කරනු ලබයි. මේ නිසා තලකොළය ශක්තිමත් වන්නා සේම නම්‍යශීලී වීමටද හේතු වේ. තවද මෙහිදී බිලිං කොළද යොදාගනු ලබයි. මෙහි පවතින අමීල ස්වාභාවය හේතු කොට ගෙන තල කොළය පිරිසිදු වීමත් කෘමි සතුරු උවදුරු අවම කර ගැනීමත් යන වාසි ලබා ගත හැකි විය. මෙම ශාක පත්‍රවල විද්‍යාත්මක ක්‍රියාකාරිත්වය පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති වුවද ඒවා තම ව්‍යවහාර ඥානයෙන්ම ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගෙන ඔවුන් මේවා භාවිතයට ගත් ආකාරයක් හඳුනා ගත හැකිය.
- නියමිත පදම එනතුරු තම්බා ගැනීමෙන් අනතුරුව මුට්ටියෙන් ඉවතට ගෙන නැවත දිගහැරීමක් සිදු කරනු ලබයි. ඉන් අනතුරුව පිරිසිදු වතුරෙහි දමා නැවත තම්බා ගැනීමක් සිදු කරයි. නියමිත පරිදි තම්බා ගැනීමෙන් අනතුරුව ඉවතට ගෙන දාහය

සිසිල් වීමට ඉඩ හරිනු ලබයි. අනතුරුව හොඳින් ජලය නිවී ගොස් තල් ගොඩ කහපාටට හැරුණු විට මුට්ටියෙන් ඉවතට ගැනීම සිදු කරනු ලබයි.

- මෙසේ ඉවතට ගත් තලගොඩ එළිමහනක හෝ ගල් තලාවක දමා වේලා ගැනීම සිදු කරයි. මෙම ගම්මානයෙහි මේ සඳහාම වෙන් වූ ස්ථානයක් හඳුනා ගත හැකිය. එයට “තලපත්ගල” යනුවෙන් ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ. අත්ත දිගහැර වටේට ගල් තබා ගල්තලාවක දමා වියළා ගැනීම සිදුකරයි. ඔවුන් පවසන ආකාරයට අතීතයේදී නම් වාරිත්‍රානුකූලව හිරු එළියේ දින තුනක්ද සද එළියේ දින තුනක්ද යනාදි වශයෙන් මද පවනේද වේලා ගත් බව සඳහන් වේ. එවිට අත්ත සුදු පැහැයෙන් යුක්ත වන අතර එහි අත්තෙහි මැද මුට්ටුව කඩා ඉවත් කරනු ලැබේ. දිග හැරීමට ලක් කරන ලද තලගොඩ පරීක්ෂාවට ලක්කොට වැලි හා අනෙකුත් අපද්‍රව්‍ය ඉවත් කරනු ලබයි. හිරු පායන දින තුනක් දිවා කාලයේද හිරු රැස් නොවදින ලෙස මද පවනේද වේලා ගනු ලබයි. පදමට වේලුණු පසු කොළ දීප්තිමත් සුදු පැහැයෙන්ද ශක්තියෙන්ද නම්‍යශීලී මෘදු ගතියෙන්ද යුක්ත වේ. ඉපැරණි වාරිත්‍රයන්ට අනුව යමින් බූව සහිත ශාකයක අත්තක් උපයෝගී කරගෙන මැද ගැනීම සිදු කරනු ලබයි.

පහත ඡායාරූපයේ එන්නේ එළිමහනක හෝ ගල්තලාවක දමා වේලා ගන්නා ආකාරයයි.

- ගලේ වනා වේලා ගැනීමෙන් අනතුරුව මැද ගොටුව අරිනු ලබයි. ඉන්පසුව සුදු නූලෙන් මුට්ටු කර අවශ්‍ය අකාරයෙන් සකසා ගනු ලබයි. ඉන් අනතුරුව අවිච්චක ආධාරයෙන් අදාළ හැඩය මතු කර ගනු ලබයි. පහත එන්නේ එම රාමුව සකස් කර ගැනීම සඳහා භාවිත කරන අවිච්චකයි.

- එම අච්චුව භාවිත කොට පැන්සලක ආධාරයෙන් හැඩය ඇඳ ගනු ලබන අතර අච්චුව ඉවත් කර වටාපතට අවශ්‍ය හැඩය කපා ගැනීම සිදු කරයි. අදාළ රාමුව සකස් කිරීමෙන් අනතුරුව පොල් ඉරට හෝ තල් ඉරට හීනියට පලාගෙන නූල් පටක ආධාරයෙන් ඉරවුව අත්ත වටා යවමින් මසා ගැනීම සිදු කරයි. ගැමි ස්ත්‍රිය සිය පළපුරුද්ද උපයෝගී කර ගෙන මනා දක්ෂතාවයෙන් හා සියුම්භාවයෙන් යුක්තව එම කාර්යය සිදු කරයි. වටාපත කැඩී යාම හා විනාශ වී යාම වැළැක්වීම සඳහා ඉරට ආධාරයෙන් සවිමත් බවක් එක් කරනු ලබයි. ඒ හරහා ශක්තිසම්පන්නභාවයත් ආරක්ෂාවත් එක් කරනු ලබන අතර ඒ සඳහා ගැමි කාන්තාව ලබා දෙන දායකත්වය සුලුපටු නොවේ. ඔවුන් මනා කාර්යක්ෂමතාවයකින් යුක්තව එය සිදු කරනු ලබයි. පහත ඡායාරූපයෙන් දැක්වෙන්නේ තල් හෝ පොල් ඉරට භාවිතයෙන් ශක්තිමත් කර ගත් අත්තය.

- ඉරටු අල්ලා ගැනීමෙන් අනතුරුව එළඹෙන්නේ වටාපතෙහි පිටවාරිය නිර්මාණය කිරීමේ කාර්යයි. එහිදී තලකොළම භාවිතයට ගනියි. බොහෝවිට ඒ සඳහා යොදාගෙන ඇත්තේ වටාපත සෑදීමේදී ඉවතට ගිය තලකොළමයි. විවිධ රටාවන්ගෙන් යුක්තව එය නිර්මාණය කර ගැනීමට ඔවුහු මනා සේ දස්කම් දක්වන්නාහ.ඒ අනුව එම කොළයක්ම සායම් කර අල්ලා ගනු ලබයි. ඉන් පසුව තල ඉරටු තලා සායම් කර එම ඉරටු තුනක් තබා බෝඩර්ට උඩින් අත්ත ලස්සන කර ගැනීම සිදු කරනු ලබයි. වර්තමානයේදී ඒ සඳහා වූල් භාවිත කර අලංකාර ගනු ලබයි.

එයින් අවාන සම්පූර්නයෙන්ම නිමා වෙයිමේවායෙහිදී බෞද්ධාගමික නැඹුරුවකින් යුක්ත විවිධ හැඩතල යොදා ගනු ලබයි.බොහෝවිට ධර්ම චක්‍රය, ස්ථූපය වැනි හැඩතල වටාපතෙහි පිටපත් කර ගනිමින් අලංකාර රටාවන්ගෙන් යුක්තව ඒවා නිර්මාණය කර ගැනීමට ඔවුන් දක්වන්නේ ඉමහත් සමත්කමකි.

අනතුරුව පවතින්නේ මිට සකස් කර ගැනීමේ කාර්යයි. එයද සරල තාක්ෂණයක් උපයෝගී කර ගෙන ගැමියා විසින් සිදු කරනු ලබයි.මිට සකස් කිරීම සඳහා ඇට්ටෝනියා ශාකය බහුලව භාවිත කරනු ලබයි.මේ සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයක් ඇත. එම ප්‍රමාණයේ ගසක් තෝරාගෙන කපා ගැනීම මුලින්ම සිදු කරනු ලබයි.එක් එක් වටාපතට අවශ්‍ය මිටෙහි ප්‍රමාණයක් ඇත. එම අවශ්‍ය මිටෙහි ප්‍රමාණයට අනුව මිටවල් සකස් කර ගැනීම සිදු කරනු ලබයි. මේ සඳහා ඇට්ටෝනියා ශාකයම තෝරා ගැනීමට හේතු වී ඇත්තේ එම ශාකයෙහි ලී ඉතාම සුදු පාටින් යුක්ත වන නිසාය. එමෙන්ම පහසුවෙන් වැඩ කිරීමේ හැකියාවද මෙහි පවතියි. මිට නිර්මාණය කිරීමේදී කෘමි උවදුරු හා දිරා යාම නතර කිරීම පිළිබඳවද අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ.වටාපතෙහි ප්‍රමාණයට අනුව මිටෙහි ප්‍රමාණය වෙනස් වේ. අගල් 40,35,25 යන ප්‍රමාණයෙන් වටාපත් සකස් කර ගන්න අතර එම වටාපතෙහි ප්‍රමාණයට අනුව එනම් අගල් 40ක ප්‍රමාණයෙන් යුක්ත වටාපතක් සඳහා අගල් 9 1/2ක ප්‍රමාණයෙන් යුක්ත මිටක් සකස් කර ගනු ලබයි. අගල් 35ක වටප්‍රමාණයෙන් යුක්ත වටාපතක් සඳහා අගල් 8ක උසකින් යුක්ත මිටක් ද වටප්‍රමාණය අගල් 25ක් වන වටාපත් සඳහා අගල් 7ක උසකින් යුක්ත මිට සකස් කර ගනු ලබයි.

ලියවීම සඳහා නියන් වර්ග දෙකක් භාවිත කරනු ලබයි. සකස් කර ගත් මිටවල් තද අවිච්ඡිත තබා වේලා ගැනීම සිදු කරයි. අනතුරුව සාදාගත් වටාපතට මිට සවි කිරීමෙන් අනතුරුව එහි වැඩකටයුතු නිම වේ.

වටාපත් නිෂ්පාදන කාර්යය සඳහා ගත වන්නේ ඉතා අඩු කාලයකි. මන්ද යත් ඉතා සරල තාක්ෂණයක් යටතේ ඒවා නිෂ්පාදනය කිරීමේ හැකියාවක් පවතින නිසාය. වර්තමානය වන විට පවුල් 145ක් පමණ ජීවත් වන මෙම ගම්මානයේ එයින් පවුල් 120ක් පමණම මෙම කර්මාන්තයේ නියලෙයි. මුලු ජනගහනය 520ක් පමණ වේ. වැඩිහිටි පරම්පරාව මේ කෙරෙහි සුබවාදී ආකල්පයක් දැරුවද පසු පරම්පරාව මේ කෙරෙහි දක්වන්නේ අඩු ආකල්පයකි. නිසි පරිදි වෙළෙඳපළක් තාක්ෂණික උපකරණ ප්‍රවාහන පහසුකම් නොමැති යුගයකදී වුවද ඔවුන් මෙයින් සැලකිය යුතු ආදායමක් ලබා ඇත. එමෙන්ම තමන් කරන කාර්යය නිවැරදිව හැඟීමකින් දැනීමකින් යුක්තව ඔවුන් සිදු කර ඇත. හස්ත කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රය හා සම්බන්ධ කාන්තා සේවා නියුක්තිය පිළිබඳව අධ්‍යනය යොමු කිරීමේදී පැහැදිලිව පෙනෙන කාරණාවක් වන්නේ ප්‍රමුඛ පෙළේ දායකත්වයක් ඔවුන් වෙතින් ලැබී ඇති බවයි. මේ ගම්මානය සම්බන්ධයෙන්ද තත්ත්වය එසේම පවතියි. වර්තමානය වන විට ප්‍රධාන වශයෙන්ම සිදු වන්නේ වටාපත් කර්මාන්තයයි. එමෙන්ම සේසත්, අවාන්, පැදුරු, මාගල්, මලු, බැග්, හැඳි ආන, ටේබල් මැටි, ලාම්පු ආවරණ මෙන්ම වෙසක් පත් නිර්මාණයද සිදු කර ඇත. මෙම නිර්මාණ ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපළට පවා ඉදිරිපත් කිරීමේ හැකියාවෙන් යුක්ත විය. මෙහි පදිංචිව සිටි ලියන ආරච්චිගේ රන් මැණිකා මහත්මිය 2002 වර්ෂයේදී හස්ත කර්මාන්ත සඳහා කලා භූෂණ සම්මානයෙන් පවා පිදුම් ලබා ඇත. ඇය විශ්‍රාමික හස්ත කර්මාන්ත පාලිකාවකි. එමෙන්ම 1986 වර්ෂයේදී බංග්ලාදේශයේ පැවති හස්ත කර්මාන්ත වැඩමුළුවකටද ඇය සහභාගි වී ඇත. එමෙන්ම ලියනච්චිගේ පොඩි මැණිකා නම් කාන්තාවද මසක් පමණ ඉන්දියාවේ පුහුණුව ලබා ඇති අතර ඇය කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවේ ගුරුවරියක් වශයෙන්ද සේවය කර ඇත. ඒ අනුව අතීතයේ පටන්ම මේ කර්මාන්තය සඳහා වැඩි දායකත්වයක් සපයා ඇත්තේ කාන්තා පාර්ශවය වන අතර ඔවුන්ට ඒ සඳහා පුහුණුව මෙන්ම සහජ දක්ෂතාවයද නොඅඩු තිබිණ.

වර්තමානය වනවිට මෙම කර්මාන්තය අභියෝගයට ලක්වන ආකාරයක් හඳුනා ගත හැකිය.ඒ සඳහා ප්‍රධානම හේතුවක් වන්නේ පසු පරම්පරාව මේ කෙරෙහි දක්වන ආකල්පය සුබවාදී නොවීමයි. මේ කර්මාන්තය පදනම් වන්නේ ස්වාභාවික පරිසරයෙන් සපයා ගන්නා අමුද්‍රව්‍ය මතයි. ලෝකයේ බොහෝ රටවල් මේ සම්බන්ධව මුහුණ දෙන ප්‍රධාන ගැටලුවක් වන්නේ අමුද්‍රව්‍ය සපයා ගැනීම සඳහා ප්‍රමාණවත් පහසුකම් නොතිබීමයි. ගලතරය ගැමියෝද මෙම අර්බුදයට නිතැතින් මුහුණ දෙන්නෝ වෙති. අතීතයේදී තලගොබ 2000ක් පමණ වුවද ග්‍රාමය ආශ්‍රයෙන්ම සපයා ගැනීමට හැකියාව තිබුණද වර්තමානය වන විට තලගොබ 200ක පමණ ප්‍රමාණය වුවද සපයා ගන්නේ ඉතා අපහසුවෙනි. ඔවුන්ට මෙම අමුද්‍රව්‍ය සපයා ගැනීම සඳහා විශාල මුදලක් වැය කිරීමට සිදු වේ. නූතන අභියෝගාත්මක රැකියා වෙළඳපළ තුළ මෙවැනි නිෂ්පාදන කර්මාන්තයන් පිළිබඳව ඇත්තේ අඩු ආකල්පයකි. වෙළඳපළ තුළ නිසි තරගකාරිත්වය හඳුනා ගනිමින් ඊට සරිලන නිෂ්පාදයන් වෙළඳපළ වෙත ඉදිරිපත් කිරීමට ඔවුන් සමත් වී නැත. සංචාරක කර්මාන්තය කෙරෙහි ඉහළ ආකර්ෂණයක් හිමි කරගෙන ඇති රටක් වශයෙන් පාරිභෝගික රුචිකත්වය නිසි පරිදි හඳුනා ගන්නේ නම් මොවුන්ට වටාපතට අමතරව වෙනත් නිෂ්පාදනයන්ටද යොමු වීමේ හැකියාව පවතියි. වර්තමානය වන විට මාර්ගගත විකිණුම් ජාල හරහාද ඉහළ මිලක් ලබා ගැනීමේ හැකියාව පවතියි. නමුත් ශිල්පියාට වඩා වැඩි ආදායමක් ලබන්නේ අතරමැදියන්ය. එනම් මෙහිදී මිල පිළිබඳ තීරණය කරනු ලබන්නේ අතරමැදියන් විසිනි. උදාහරණයක් වශයෙන් ශිල්පීන්ගෙන් රුපියල් 160 කට මිලදී ගන්නා ටසල් අත්තක වෙළඳපළ මිල රුපියල් 200ත් 250ත් අතර මුදලක් වේ. එමෙන්ම මෙහි නිෂ්පාදනය කරන ගොටු අත්ත දෑනට මෙම ග්‍රාමයේ එක් අයෙකු විසින් පමණක් නිෂ්පාදනය කරනු ලබයි. එය ශිල්පියාගෙන් මිලදී ගන්නේ රුපියල් 1200කටය. එහි විකුණුම් මිල 2000-2500 ත් අතර වෙයි. මෙහි පිරිවැය රුපියල් 800ක් පමණ වේ. එහිදී වැඩි ලාභයක් ලබන්නේ අතරමැදියාය. එම නිසා මේ කර්මාන්තය කෙරෙහි යොමු වීමට පසු පරම්පරාව රුචිකත්වයක් නොදක්වයි. ශිල්පීන්ට පවතින අඩු අවබෝධය නිසා බොහෝ දුරට ඔවුන් දරන පිරිවැයට සාපේක්ෂව වැඩි ලාභයක් උපයා ගැනීමට ඔවුන්ට නොහැකි වේ.

නිගමනය

අපේ සංස්කෘතික උරුමයන්ට හානි පමුණුවමින් අපට දිගු ගමනක් යාමට නොහැකිය.එම නිසා අප සංවර්ධනය විය යුත්තේ මෙම දේශීය සංස්කෘතික අනන්‍යතාවද සමගය.ගලතරය වූ කලී එවැනි සංස්කෘතික අනන්‍යතාවකින් මෙන්ම සංවර්ධනය කළ හැකි ශක්‍යතාවයකින් යුක්ත කර්මාන්තයක් සහිත ග්‍රාමයකි. වර්තමාන රජය විසින් මෙම කර්මාන්ත නංවාලීම සඳහා දිග පියවරක් තබමින් සිටින අවස්ථාවක ශිල්පියාද ඒ වෙනුවෙන් ඇප කැප වන්නේ නම් නැගී විශේෂයෙන්ම වටාපත හැරුණු කොට වෙනත් නිර්මාණ සඳහා යොමු වීම කාලීන අවශ්‍යතාවයකි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ හා ලේඛන නාමාවලිය

- නාගොඩ විතාන,රත්නපාල.(2010).ලක්දිව අත්කම් ශිල්ප කලා.නුගේගොඩ:සරසවි ප්‍රකාශකයෝ.
- සුමංගල හිමි .දේවරක්ෂිත ,ශ්‍රී හික්කඩුවේ.බටුවන්තුඩාවේ.(1996).මහාවංශය(සිංහල).කොළඹ:ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- සංජීව,එම්.එච්.නිශාන්ත.(2010).ශ්‍රී ලංකාවේ දේශීය කර්මාන්ත.මහරගම:තරංග ප්‍රින්ට්ස්.
- සේනාරත්න,පී.එම්.(2015).ශ්‍රී ලංකාවේ කර්මාන්ත පුරාණය .සමන්ති පොත් ප්‍රකාශකයෝ .සෙනෙවිරත්න ,අනුරාධ .(1981).සංස්කෘතිය හා කලා ශිල්ප .කොළඹ : එස්.ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- සිරිපාල,නෝමන්.(1997).තලමල් කවි සමාජය.නුගේගොඩ:පියසිරි ප්‍රින්ට්ස්.
- Chudasri,disaya.walker,stuart.Fians,martyn(2012),An overview of the issues facing the craft industry and the potential for design with a case study in upper Northern Thailand.
- Finger,J.M,& Schuler,Philip(Eds).2004.POOR PEOPLE’S KNOWLEDGE, Washington ,Word bank and oxford press.

Raina,Kanksha.(2019)Famouse Indian Handicraft that carry the taste of our culture.

<https://www.google.com/amp/s/dictionary.cambridge.org/amp/english/craft>

පිට දත්ත

- 01.එල්.ඒ.මෙත්තානන්ද ලියනගේ.(2020.6.11).වයස 52 .වයඹ පළාත .අලව්ව
- 02.එල්.ඒ.පොඩ්මැණිකේ.(2020.08.21).වයස 80.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 03.පී.එස්.චන්ද්‍ර කුමාර.(2020.11.02).වයස 27.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 04.එම්.එම්.තුෂාර සම්පත් ජයතිලක(2020.11.02).වයස 32.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 05.එම්.ටී.දනුෂ්ක දේශප්‍රිය රණසිංහ(2020.11.02).වයස 30.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 06.එම්.එච්.වමිලා සරෝජිනි.(2020.11.07).වයස 28.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 07.ජේ.ඒ.හංසිකා ලක්මණි ජයවර්ධන.(2020.11.07).වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 08.ඊ.ඒ.නලින් කමල් එදිරිසිංහ.(2020.11.07).වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 09.ශාන්ති ලාලනී.(2020.11.07).වයස 30.වයඹ පළාත .ගලතරේ
- 10.එල්.ඒ.ලමදුරවතී.(2020.11.10).වයස 65.වයඹ පළාත .ගලතරේ
- 11.ඩබ්.ඒ.සෝමලතා.(2020.11.10).වයස 58.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 12.ආර්.එම්.රත්මැණිකේ.(2020.11.10).වයස 70.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 13.ඊ.ඒ.ධර්මවතී.(2020.11.30).වයස 78.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 14.එම්.එච්.නිමල් කරුණාතිලක.(2020.11.30).වයස 62.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 15.පී.සුරේන්ද්‍රා.(2020.11.30.)වයස 58.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 16.එම්.එච්.කාන්ති කුසුමලතා.(2020.11.30).වයස 70.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 17.එල්.ඒ.කරුණාරත්න.(2020.11.30).වයස 74.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 18.එල්.ඒ.කිත්සිරි තිලකවර්ධන.(2020.11.30).වයස 56.වයඹ පළාත.ගලතරේ
- 19.කල්පිටියේ විමලධම්ම හිමි.(2020.12.18).වයඹ පළාත.ගලතරේ.